

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	8
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ	13
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ.....	16
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	18
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	22
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	27

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 95/15

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krośnie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy odpis pisma procesowego wniesionego w toku procesu przez profesjonalnego pełnomocnika strony, którym następuje rozszerzenie powództwa, podlega doręczeniu pełnomocnikowi strony przeciwnej w sposób przewidziany w art. 132 § 1 k.p.c., czy też za pośrednictwem sądu?”

III CZP 96/15

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy art. 74 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o księgach wieczystych i hipotece (tekst jednolity – Dz. U. z 2013 r., poz. 707 ze zm.) znajduje zastosowanie do odpowiedzialności właściciela spadkowej nieruchomości obciążonej hipoteką, będącego jednocześnie dłużnikiem osobistym odpowiadającym za zabezpieczoną hipoteką wierzytelność stosownie do art. 1031 § 2 k.c. do wartości ustalonego w inwentarzu stanu czynnego spadku?”

III CZP 97/15

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przysługuje zażalenie do Sądu drugiej instancji na postanowienie wydane przez Sąd Okręgowy – Sąd Ochrony Konkuru-

rencji i Konsumentów w przedmiocie uchylecia postanowienia Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki rozstrzygającego o odmowie wydania świadectwa pochodzenia w rozumieniu art. 9e ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku – Prawo energetyczne (Dz.U.2012.1059 j.t.)?”

III CZP 98/15

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy współwłaściciel nieruchomości, który nie występował w sprawie wszczętej na podstawie art. 209 k.c. przez innego współwłaściciela o wydanie rzeczy stanowiącej przedmiot współwłasności, jest uprawniony do uzyskania na swoją rzecz klauzuli wykonalności wyrokowi uwzględniającego powództwo windykacyjne?”

III CZP 99/15

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sytuacji, gdy osoba trzecia rozporządziła uzyskaną od dłużnika korzyścią w warunkach określonych w art. 531 § 2 k.c., a wierzyciel ubezskutečnił czynność między dłużnikiem a osobą trzecią w drodze skargi pauliańskiej, termin o którym mowa w art. 534 k.c. należy liczyć od daty czynności między dłużnikiem a osobą trzecią czy od daty czynności między osobą trzecią a «osobą czwartą»?”

III CZP 100/15

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy osoba, która po wydaniu wyroku przez sąd I instancji wstąpiła do procesu jako spadkobierca, którego następstwo prawne stwierdzono na podstawie postanowienia Sądu wydanego w trybie art. 679 § 1 i 4 k.p.c., zamiast osoby, która występowała w toku postępowania przed sądem I instancji jako następca prawny strony zmarłej w toku tego postępowania na podstawie aktu poświadczenia dziedziczenia, który następnie został zmieniony, jest związana terminem do wniesienia apelacji przysługującym rzekomemu następcy prawnemu zmarłej strony oraz zakresem zaskarżenia apelacji wniesionej przez tego rzekomego następcę prawnego?”

III CZP 101/15

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sprawie o ustanowienie służebności przesyłu sąd jest uprawniony do rozpoznania zarzutu zgłoszonego przez uczestnika postępowania – przedsiębiorcę przesyłowego, że wykonuje służebność odpowiadającą służebności przesyłu objętej wnioskiem o jej ustanowienie, gdyż taka służebność bądź służebność o treści odpowiadającej służebności przesyłu powstała już z mocy prawa w drodze jej nabycia przez zasiedzenie przez osobę trzecią – poprzednika prawnego uczestnika (Skarb Państwa), nie biorącą udziału w tym postępowaniu, czy też wykazanie tej okoliczności może nastąpić wyłącznie w postępowaniu prowadzonym w oparciu o art. 609 k.p.c. i art. 610 k.p.c.?”

III CZP 102/15

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy sporządzony na podstawie art. 157 § 1 kodeksu postępowania cywilnego protokół utrwalający przebieg posiedzenia za pomocą urządzenia rejestrującego obraz i dźwięk umożliwia sądowi drugiej instancji kontrolę procesowo – instancyjną w rozumieniu art. 233 § 1 kodeksu postępowania cywilnego w zw. z art. 45 ust. 1 i art. 78 Konstytucji?

2. Czy transkrypcja protokołu utrwalonego za pomocą urządzenia rejestrującego obraz i dźwięk sporządzona zgodnie z art. 158 § 4 kodeksu postępowania cywilnego ma charakter dokumentu urzędowego i jest równoznaczna z tym protokołem i czy na jej podstawie sąd drugiej instancji może dokonywać kontroli procesowo – instancyjnej orzeczenia?

3. Czy § 12 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 marca 2015 r. w sprawie zapisu dźwięku albo obrazu i dźwięku z przebiegu posiedzenia jawnego w postępowaniu cywilnym, w zakresie, w jakim umożliwia dokonywanie zmian zapisu za pomocą urządzeń korygujących lub wzmacniających dźwięk nie narusza domniemań prawdziwości i prawidłowości protokołu jako dokumentu urzędowego?

4. Czy w przypadku, gdy protokół utrwalający przebieg posiedzenia za pomocą urządzenia rejestrującego obraz i dźwięk jest słabo słyszalny zachodzi konieczność powtórzenia postępowania dowodowego czy odtworzenia akt?

5. Czy dla skutecznego kwestionowania w ramach zarzutu art. 233 § 1 kodeksu postępowania cywilnego oceny zeznań świadków skarżący w apelacji powinien odnieść się do konkretnych fragmen-

tów zapisu dźwiękowego?”

III CZP 103/15

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy skład sądu orzekającego jest sprzeczny z przepisami prawa (art. 379 pkt 4 k.p.c.), jeżeli w rozpoznaniu sprawy na rozprawie i orzekaniu uczestniczył sędzia delegowany na podstawie art. 77 § 9 ustawy z dnia 21 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r. poz. 133 ze zm.), do pełnienia obowiązków w sądzie wyższym na konkretny dzień rozprawy, a następnie – po jej zamknięciu i odroczeniu ogłoszenia orzeczenia (art. 326 § 1 zdanie drugie k.p.c.) – delegowany na konkretny dzień do wydania orzeczenia?”

III CZP 104/15

Pytanie prawne Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy większość w jakiej rada wierzycieli podejmuje uchwały w postępowaniu upadłościowym na podstawie art. 207 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze jest większością zwykłą rozumianą w ten sposób, że dla skutecznego podjęcia uchwały wystarczające jest, aby liczba głosów «za» przewyższała liczbę głosów «przeciw»; przy jednoczesnym pominięciu głosów «wstrzymujących się», czy też większością bezwzględną rozumianą w ten sposób, że aby większość została osiągnięta, podczas głosowania liczba głosów «za» musi być większa od głosów «przeciw» i «wstrzymujących się»?

2. Czy większość o jakiej stanowi art. 207 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. należy odnosić do wszystkich członków powołanych przez sędziego komisarza, czy też do większości faktycznie obecnych na posiedzeniu członków rady wierzycieli?”

III CZP 105/15

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przyjęcie na przechowanie pieniędzy w celu wydania ich osobie wskazanej przy złożeniu (art. 108 § 1 i 2 w zw. z art. 79 pkt 6 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie, jedn. tekst: Dz. U. z 2014 r. poz. 164) rodzi po stronie notariusza obowiązek wydania zgodnego z celem opisanym w protokole przyjęcia depozytu także w przypadku wcześniejszego zażądania przez deponenta zwrotu wpłaconej kwoty?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 60/15 – z dnia 18 listopada 2015 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu

W postępowaniu o zavezwanie ubezpieczyciela do próby ugodowej w sprawie o roszczenia wynikające z umów ubezpieczeń obowiązkowych lub obejmujących roszczenia z tytułu tych ubezpieczeń właściwy jest sąd określony w art. 185 k.p.c.

III CZP 69/15 – z dnia 18 listopada 2015 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Rzeszowie

Obowiązek przedstawienia dokumentu, przewidziany w art. 248 § 1 k.p.c., dotyczy także notariusza i obejmuje sporządzane przez niego akty notarialne.

III CZP 71/15 – z dnia 18 listopada 2015 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie

Ustalenie wysokości szkody w razie niepodjęcia odbudowy, naprawy lub remontu budynku wchodzącego w skład gospodarstwa rolnego (art. 68 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, jedn. tekst: Dz. U. z 2013 r., poz. 392 ze zm.) następuje z uwzględnieniem stopnia zużycia budynku; odszkodowanie wypłaca się w kwocie odpowiadającej wysokości szkody, nie większej jednak od sumy ubezpieczenia ustalonej w umowie.

III CZP 73/15 – z dnia 18 listopada 2015 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach

W stosunkach handlowych między nabywcą prowadzącym sieć sklepów a dostawcą nie jest wyłączone uznanie zastrzeżonej w umowie premii pieniężnej uzależnionej od wielkości obrotów za rabat posprzedażowy niestanowiący opłaty przewidzianej w art. 15 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (jedn. tekst: Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503 ze zm.).

III CZP 74/15 – z dnia 18 listopada 2015 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Słupsku

Umorzenie postępowania na podstawie art. 182 § 1 k.p.c., zawieszono na skutek niewskazania przez powoda w wyznaczonym terminie adresu pozwanego (art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c.), nie jest dopuszczalne, jeżeli powód przed upływem roku od dnia postanowienia o zawieszeniu złożył wnioski o podjęcie postępowania, wskazując prawidłowy adres pozwanego; złożenie wniosku o podjęcie postępowania, który jest bezzasadny, nie tamuje umorzenia postępowania.

III CZP 75/15 – z dnia 18 listopada 2015 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu

W sprawie z powództwa o zapłatę, wytoczonego przez osobę trzecią przeciwko wierzycielowi w związku z uzyskaniem przez niego zaspokojenia z przedmiotu majątkowego w wyniku czynności prawnej dokonanej z pokrzywdzeniem wierzyciela, możliwe jest podniesienie zarzutu bezskuteczności tej czynności (art. 531 § 1 k.c.).

III CZP 17/15 – z dnia 20 listopada 2015 r. w składzie 7 sędziów
na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego

1. Prawomocność materialna wyroku uznającego postanowienie wzorca umowy za niedozwolone wyłącza powództwo o uznanie za niedozwolone postanowienia tej samej treści normatywnej, stosowanego przez przedsiębiorcę pozwanego w sprawie, w której wydano ten wyrok (art. 365 i 366 k.p.c.).

2. Prawomocność materialna wyroku uznającego postanowienie wzorca umowy za niedozwolone – także po wpisaniu tego postanowienia do rejestru (art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c.) – nie wyłącza powództwa o uznanie za niedozwolone postanowienia tej samej treści normatywnej, stosowanego przez przedsiębiorcę niebędącego pozwanym w sprawie, w której wydano ten wyrok (art. 365 i 366 w związku z art. 479⁴³ k.p.c.).

III CZP 76/15 – z dnia 20 listopada 2015 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Częstochowie

Wybudowanie na cudzej nieruchomości urządzeń przesyłowych przez korzystające z nich przedsiębiorstwo po uzyskaniu decyzji wydawanych w procesie budowlanym nie rozstrzyga o możliwości zakwalifikowania posiadania nieruchomości, na której te urządzenia zostały posadowione, jako wykonywanego w dobrej wierze.

III CZP 78/15 – z dnia 20 listopada 2015 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Szczecinie

W sprawie o stwierdzenie nieważności uchwały wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (art. 252 § 1 k.s.h.) wyto-

czonej na podstawie art. 7 i 57 k.p.c. prokurator pozywa wyłącznie tę spółkę.

III CZP 79/15 – z dnia 20 listopada 2015 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie

Komornikowi przysługuje zażalenie na postanowienie Sądu pierwszej instancji w przedmiocie obniżenia opłaty egzekucyjnej na podstawie art. 49 ust. 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (jedn. tekst: Dz. U. z 2015 r., poz. 790).

III CZP 80/15 – z dnia 20 listopada 2015 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Roszczenie przewidziane w art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców (jedn. tekst: Dz. U. z 2014 r., poz. 1380) zmierza do stwierdzenia nieważności skutku w postaci nabycia własności (użytkowania wieczystego) nieruchomości.

III CZP 82/15 – z dnia 20 listopada 2015 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku:

„Czy jest działaniem bezprawnym w rozumieniu art. 417 § 1 k.c. podjęcie czynności karnoprocesowych w postępowaniu karnoskarbowym przez funkcjonariuszy Urzędu Celnego na podstawie obowiązujących formalnie w krajowym porządku prawnym przepisów ustawy z dnia 19.11.2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540 ze zm.) uchwalonej z naruszeniem obowiązku notyfikacji wynikającego z art. 8 ust. 1 Dyrektywy 98/34 WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 roku (Dz. U. UE L 1998.204.37 ze zm.) i czy prowadzi ono do powstania odpowiedzial-

ności Skarbu Państwa za szkody powstałe w związku z podjęciem tych czynności?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 83/15 – z dnia 20 listopada 2015 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

Dopuszczalne jest odstąpienie od umowy wzajemnej ze względu na zwłokę ze spełnieniem części świadczenia podzielnego także wtedy, gdy świadczenie jednej ze stron jest niepodzielne (art. 491 § 1 k.c.).

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

V CSK 82/15 – wyrok z dnia 6 sierpnia 2015 r.

Dłużnik może odstąpić od umowy wzajemnej (art. 492 w związku z art. 513 § 2 k.c.), jeżeli wierzyciel przelał wierzytelność na inną osobę i oświadczył, że świadczenia wzajemnego nie wykona. W takiej sytuacji wierzytelność wygasa, a jej zbycie staje się bezskuteczne, w związku z czym zbywca może ponosić względem nabywcy odpowiedzialność przewidzianą w art. 516 k.c.

V CSK 635/14 – postanowienie z dnia 6 sierpnia 2015 r.

Odwołanie testamentu sporządzonego w formie aktu notarialnego może nastąpić przez celowe zniszczenie przez spadkodawcę wypisu tego aktu (art. 946 k.c.).

III CSK 434/14 – postanowienie z dnia 27 sierpnia 2015 r.

Artykuł 538 § 2 k.p.c. nie ma zastosowania w postępowaniu o uchylenie postanowienia orzekającego o stwierdzeniu zgonu.

II CSK 755/14 – wyrok z dnia 17 września 2015 r.

Uprawniony do zatrzymania rzeczy (art. 461 § 1 k.c.) nie jest zobowiązany do wynagrodzenia za korzystanie z rzeczy i pobieranie pożytków, jeżeli przez czas zatrzymania był jej dzierżycielem (art. 338 k.c.).

I CSK 813/14 – wyrok z dnia 18 września 2015 r.

Forma i miejsce publikacji oświadczenia usuwającego skutki naruszenia dóbr osobistych spowodowanych treścią artykułu opublikowanego w internetowych wydaniach prasy powinna być dostosowana do edytorskich, technologicznych i funkcjonalnych standardów internetu.

V CSK 689/14 – postanowienie z dnia 24 września 2015 r.

Przewidziany w art. 373 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (jedn. tekst: Dz. U. z 2015 r., poz. 233 ze zm.) zakaz prowadzenia działalności gospodarczej może być ograniczony przedmiotowo w zależności od stopnia winy przedsiębiorcy i skutków podejmowanych działań.

I CSK 702/14 – wyrok z dnia 30 września 2015 r.

Przesłanką odpowiedzialności ubezpieczyciela na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz.U. 2014 r. poz. 1450) jest istnienie obiektywnego związku funkcjonalnego między zachowaniem agenta a wyrządzoną tym zachowaniem szkodą.

I CSK 773/14 – wyrok z dnia 30 września 2015 r.

Potrzeba wyeliminowania stanu niepewności wynikającego z uchwały wspólnoty mieszkaniowej może uzasadniać interes prawny członka wspólnoty w sprawie o ustalenie nieistnienia tej uchwały (art. 189 k.p.c.).

II CSK 816/14 – wyrok z dnia 2 października 2015 r.

W sprawie o odszkodowanie za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (art. 449¹ i nast. k.c. w związku przepisami dyrektywy nr 85/374/EWG z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących odpowiedzialności za produkty wadliwe, Dz. Urz. UE, rozdział 15, t. 1, s. 257 – polskie wydanie specjalne) na powódzie spoczywa ciężar dowodu, że pozwany importer sprowadził produkt niebezpieczny na terytorium Unii Europejskiej, a na pozwanym, że go nie sprowadził w zakresie swojej działalności gospodarczej lub w tym zakresie nie wprowadził do obrotu.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 19/15

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy przez jednostkę organizacyjną dysponującą środkami publicznymi w rozumieniu art. 115 § 19 kk należy rozumieć wyłącznie jednostki sektora finansów publicznych w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (t.j.: Dz. U. z 2013 r., poz. 885) i inne podmioty, którym powierzono administrowanie środkami publicznymi w rozumieniu tej ustawy, czy także podmioty gospodarcze powstałe w oparciu o majątek Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego – które nie wykonują zadań publicznych w wąskim znaczeniu.

2. Czy do uznania danej osoby za osobę pełniącą funkcję publiczną w rozumieniu art. 115 § 19 kk wystarczające jest, aby osoba ta była zatrudniona w jednostce organizacyjnej dysponującej środkami publicznymi, czy też konieczne jest nadto ustalenie, iż zachowanie danej osoby mające wypełniać znamię wskazanego przepisu związane było z dysponowaniem tymi środkami oraz wynikało z ustawowego umocowania zakresu uprawnień i obowiązków, które dana osoba miała realizować w sferze publicznej?”

I KZP 20/15

Wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy odmienność płci jest warunkiem pozostawania we wspólnym pożyciu w rozumieniu art. 115 § 11 k.k.?

2. Jakiego rodzaju więzi charakteryzują stan wspólnego pożycia w rozumieniu art. 115 § 11 k.k.?”

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

III KK 72/15 – postanowienie z dnia 3 czerwca 2015 r.

1. Występek określony w art. 177 § 1 k.k., w zakresie wskazanym w jego § 3, pozostaje przestępstwem wnioskowym również wtedy, gdy zostanie popełniony w warunkach art. 178 k.k.

2. Rodzeństwo stryjeczne, które można określić jako zstępnych rodzeństwa, nie należy do kręgu osób najbliższych w rozumieniu art. 115 § 11 k.k.

IV KO 22/15 – postanowienie z dnia 11 czerwca 2015 r.

Skoro obrońca skazanego zaskarżył apelacją wyrok sądu pierwszej instancji nie w całości, a tylko w części dotyczącej jedynie orzeczenia o wznowieniu z urzędu postępowania w sprawie o wydanie wyroku łącznego, natomiast wprost nie zaskarżył orzeczenia następczego o umorzeniu postępowania, a w środку odwoławczym domagał się poszerzenia zakresu wznowienia postępowania z urzędu, to takie sformułowanie granic skargi powoduje, że wniesiona apelacja jest niedopuszczalna i stąd należało pozostawić ją bez rozpoznania. Ustawodawca wprost zdecydował bowiem, że samo merytoryczne orzeczenie o wznowieniu postępowania jest niezaskarżalne, natomiast środek odwoławczy przysługuje od wyroku uchylającego zaskarżone orzeczenie, zawierającego orzeczenie następcze w formie uniewinnienia albo umorzenia postępowania (*arg. z art. 547 § 3 zd. 2 k.p.k.*).

IV KK 56/15 – wyrok z dnia 11 czerwca 2015 r.

Strona postępowania nie jest obciążona kontrolą prawidłowości wykonywania przez lekarza sądowego obowiązków wyznaczonych mu przez rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie wzoru zaświadczenia wystawianego przez lekarza sądowego oraz wzoru rejestru wystawionych zaświadczeń, Dz. U. Nr 14, poz. 86.

V KK 138/15 – wyrok z dnia 2 lipca 2015 r.

Artykuł 413 § 2 pkt 1 k.p.k. normujący strukturę wyroku skazującego, nie formułuje wymogu, aby w opisie czynu przytoczono dosłownie wszystkie ustawowo określone znamiona czynu zabronionego; pominięcie ustawowego określenia znamienia przestępstwa w opisie czynu przypisanego nie stanowi przeszkody w uznaniu, że wypełnia on znamiona konkretnego przestępstwa, jeżeli opis ten mieści się w granicach pojęć, którymi przepis prawa materialnego określa te znamiona.

V KO 24/15 – postanowienie z dnia 22 lipca 2015 r.

Ustawa z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego, Dz. U. 2015 r. poz. 1583, może być podstawą uznania za nieważne jedynie orzeczeń będących przejawem represji karnoprawnej stosowanej przez organy ścigania i wymiaru sprawiedliwości, zatem nie może być podstawą uznania za nieważną decyzji administracyjnej.

II KK 209/15 – wyrok z dnia 6 sierpnia 2015 r.

Przy orzekaniu w sprawach o czyny przeciwko mieniu, wobec których od dnia 9 listopada 2013 r. kryterium uznania takiego zachowania za przestępstwo albo za wykroczenie stanowi określony w Kodeksie wykroczeń wskaźnik minimalnego wynagrodzenia za pracę, należy mieć na uwadze minimalne wynagrodzenie z daty orzekania w przedmiocie odpowiedzialności za taki czyn, a nie z daty jego popełnienia

III KK 76/15 – postanowienie z dnia 4 września 2015 r.

1. Przewidziane w art. 9e ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej, Dz. U. 2014 r. poz. 1402, uprawnienie Komendanta Głównego Straży Granicznej i Komendantów Oddziałów tej Straży do występowania z pisemnym wnioskiem do sądu o zarządzenie lub przedłużenie kontroli operacyjnej, przysługuje również ich zastępcom oraz funkcjonariuszom Straży Granicznej, upoważnionym do podejmowania czynności w ich imieniu.

2. Za „szczególnie uzasadniony przypadek”, o którym mowa w art. 9e ust. 10 wyżej wymienionej ustawy, warunkujący przedłużenie okresu stosowania kontroli operacyjnej, może być uznany pozytywny przebieg dotychczasowej kontroli, w tym uzyskanie informacji wskazujących na możliwość popełnienia katalogowego przestępstwa o znacznym stopniu społecznej szkodliwości lub ujawnienie się okoliczności istotnych dla ustalenia sprawców.

3. Dokumentami „uprawniającymi do przekraczania granicy państwowej” w rozumieniu art. 9e ust. 1 pkt 2 ustawy o Straży Granicznej, są zarówno dokumenty ściśle związane z osobą przekraczającą granicę – paszport albo dowód osobisty, jak i wszelkie inne dokumenty dotyczące wprost towarów będących przedmiotem

transferu przez granicę państwową, w tym również sfalszowane dokumenty umożliwiające transgraniczny przemyt samochodów.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

III PZP 8/15

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sprawie roszczenia pracownika – twórcy wynalazku o wynagrodzenie za korzystanie z jego wynalazku o dopuszczalności skargi kasacyjnej decyduje wartość przedmiotu zaskarżenia przewidziana dla spraw z zakresu prawa pracy (art. 398² § 1 k.p.c. w związku z art. 294 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej – jednolity tekst: Dz. U. z 2013 r., poz. 1410)?”

III PZP 9/15

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy użyty w art. 40 Kodeksu Pracy zwrot «w razie uzyskania przez pracownika prawa do renty» dotyczy wyłącznie sytuacji, w której prawo to (na podstawie decyzji organu rentowego) zostało uzyskane w okresie ochronnym, o jakim mowa w art. 39 k.p., czy również w sytuacji, w której pracownik już to prawo nabył wcześniej i w dalszym ciągu jest uprawniony do renty?”

III PZP 10/15

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sprawie o uchylenie negatywnej oceny okresowej pracownika służby cywilnej na podstawie przepisu art.83 ust.5 ustawy z 21 listopada 2008r. o służbie cywilnej (Dz. U. 2014 r., poz. 1111 ze zm.) w zw. z przepisami rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z 8 maja 2009 r. w sprawie warunków i sposobu przeprowadzania ocen okresowych w służbie cywilnej (Dz. U. 2009 r. Nr 74, poz. 633 ze zm.), sąd rozpoznający sprawę jest uprawniony do badania czy została po stronie pracodawcy zachowana i zastosowana właściwa procedura związana z dokonaniem oceny okresowej tzn. czy spełnione zostały wszystkie warunki formalne wynikające z przepisów szczegółowych regulujących dokonywanie ocen okresowych członków korpusu służby cywilnej? W przypadku stwierdzenia, że urząd (pracodawca) nie sporządził niezwłocznie opisu nowoutworzonego stanowiska w terminie przewidzianym w § 2 pkt 1 Zarządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 2011 r. w sprawie zasad dokonywania opisów i wartościowania stanowisk pracy w służbie cywilnej (M.P. z 2011 r. Nr 5, poz. 61 ze zm.), a ocena okresowa obejmuje okres pracy członka korpusu służby cywilnej jako osoby ocenianej zarówno okres przed jak i po sporządzeniu, doręczeniu i zapoznaniu się jej z opisem stanowiska pracy, to czy okoliczność ta rzutuje na stwierdzenie uchybienia w procesie dokonywania oceny okresowej prowadzącego do uchylenia przez sąd tejże oceny? Czy w przypadku uznania, że zachowane zostały wszystkie warunki formalne po stronie pracodawcy w procesie oceny okresowej pracownika, a sąd stwierdza, iż istnieją przesłanki do zmiany tej oceny, to w jakiej formie następuje ta zmiana: poprzez meryto-

ryczne dokonanie zmiany oceny końcowej przez sąd, zmianę poszczególnych wskazanych ocen częściowych, czy też uchylenie oceny końcowej lub też uchylenie oceny końcowej z jednoczesnym nakazaniem pracodawcy dokonanie zmiany w zakresie wskazanym przez sąd w sentencji wyroku?”

III SZP 6/15

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przysługuje zażalenie do Sądu drugiej instancji na postanowienie wydane przez Sąd Okręgowy – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w przedmiocie uchylenia postanowienia Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki rozstrzygającego o odmowie wydania świadectwa pochodzenia w rozumieniu art. 9e ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku Prawo Energetyczne (Dz.U.2012.1059 j.t.)?”

III SZP 7/15

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalne jest nałożenie kary pieniężnej, na podstawie art. 209 ust. 1 pkt 25 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 ze zm.) w związku z art. 172 ust.1 i art. 174 pkt 1 tej ustawy, na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, w sytuacji gdy zlecił on przeprowadzenie akcji promującej jego usługi innemu podmiotowi, który wykonał to zlecenie używając dla celów marketingu bezpośredniego automatycznych systemów wywołujących bez uzyskania na to zgody abonentów lub użytkowników końcowych będących adresatami takich działań?”

III UZP 16/15

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gorzowie Wielkopolskim przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przesłanką przyznania świadczenia rehabilitacyjnego według art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity: Dz.U.2014.159) jest ustalenie pozytywnego rokowania odzyskania zdolności do pracy w terminie najdalej 12 miesięcy od wyczerpania zasiłku chorobowego, czy też pozytywne rokowanie jest jedynie przesłanką przyznania tego świadczenia bez konieczności ustalenia, że przewidywany okres odzyskania zdolności do pracy mieści się w okresie 12 miesięcy przysługiwania prawa do świadczenia rehabilitacyjnego (art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity: Dz.U.2014.159))?”

III UZP 17/15

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sprawie z odwołania od decyzji organu rentowego wydanej na podstawie art. 38 ust.1, art. 83 ust. 1 pkt 1 oraz art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1 oraz art. 13 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz.121 ze zm.) o podleganiu ubezpieczeniom społecznym, w zakresie w jakim sąd rozpoznający sprawę rozstrzyga o kosztach w orzeczeniu kończącym postępowanie w instancji (art.108 § 1 k.p.c.), określając wyso-

kość wynagrodzenia pełnomocnika odwołującego się od tej decyzji będącego adwokatem albo radcą prawnym, zastosowanie znajduje przepis § 6 czy też § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielanej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.) w zw. z art. 98 § 1, 3 i 4 k.p.c. oraz art. 109 § 2 k.p.c.?”

III UZP 18/15

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na podstawie art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j.: Dz. U. z 2015 r., poz. 581) wysokość składki na ubezpieczenie zdrowotne podlega obniżeniu do wysokości zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych obliczonej od przychodu stanowiącego podstawę obliczenia składki na ubezpieczenie zdrowotne, czy też do wysokości zaliczki obliczonej przez płatnika od całego dochodu uzyskanego przez ubezpieczonego – pracownika w danym miesiącu u tego płatnika?”

UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

III PZP 6/15 – z dnia 3 listopada 2015 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Elblągu:

„Czy art. 91a § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 133 ze zmianami) należy interpretować w ten sposób, że uzasadnia on uwzględnienie we wskazanym w nim okresie pięcioletnim pracy na danym stanowisku sędziowskim, niezbędnym do nabycia przez sędziego prawa do wynagrodzenia zasadniczego w stawce bezpośrednio wyższej, również okresu sprzed dnia 1 stycznia 2009 r.?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III UZP 12/15 – z dnia 3 listopada 2015 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Łodzi:

„Czy do wyliczenia wysokości emerytury nabytej w drugim kwartale danego roku, przed 1 czerwca a realizowanej po 1 czerwca danego roku, ma zastosowanie przepis art. 25a ust. 2 pkt 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. t.j.: 2013 r. poz. 1440)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III UZP 13/15 – z dnia 3 listopada 2015 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie

W sprawie o ustalenie wymiaru wojskowej renty inwalidzkiej sąd ubezpieczeń społecznych jest związany prawomocną decyzją dowódcy jednostki wojskowej określającą wysokość uposażenia i innych należności pieniężnych, wydaną na podstawie art. 155 w związku z art. 104 k.p.a., w związku z art. 80 ust. 1 pkt 1 i ust. 4 oraz art. 104 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (jednolity tekst: Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 593 ze zm.).

III UZP 11/15 – z dnia 18 listopada 2015 r. w składzie 7 sędziów
na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich

Przy obliczaniu wysokości emerytury na podstawie art. 183 w związku z art. 53 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz. U. z 2015 r., poz. 748 ze zm.) stosuje się przeliczniki za okresy pracy górniczej, o których mowa w art. 52 tej ustawy.